

בס"ד כג' אדר ה'תשע"ב
 הדלקת נרות - 17:30
 צאת השבת - 18:22
 רבנו תם - 19:05
 לפי הלוח המדוייק של "אור החיים"

שנה שלוש עשרה - עלון מס' 614
 @ השבת "מברכין החדש"
 @ ר"ח ניסן יחול בע"ה ביום שבת הבאה. הקב"ה יחדשהו לטובה ולברכה, לששון ולשמחה, לישועה ולנחמה, לבשורות טובות בריאות והצלחה וגאולה קרובה, אמן.

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

פפטידין: "ויהי דבר" (יחזקאל לו')

פרשת ויקהל - פקודי

השבת מוציאין ב' ספרי תורה

מענייני הפרשה: ויקהל:
 אזהרה על שמירת השבת.
 ציווי לאסוף תרומות ומעשרות למשכן.
 ציווי מפורט על כל נדבות המשכן וכליו, האוהל עם הקרשים והאדנים, הפרוכת, הארון, הכפורת, המזבח הכיור וכנו והחצר.
פקודי:
 דין וחשבון לחומרים שהשתמשו למשכן.
 בגדי הכהונה לכהנים, האפוד והחושן, המעיל הכתונת והמצנפת.
 משה מברך ומקדש את המשכן וכליו.
 משה מקים את המשכן והקב"ה משרה את שכניו במשכן.
 "ויקהל משה את כל עדת בני ישראל" (ל"ה א')
 טעם נפלא כותב אור החיים הקדוש: מדוע **קהל** משה את כל עדת בני ישראל? מאחר ש**קן עור פניו של משה** עד שיִקראו מגשת אליו (לעיל ל"ד, ל"ו) חשש משה שמא ריחוק זה יגרם ל**ריחוק רוחני**, משום כך יזם פעולה אשר תשוב ותקרבים אליו - **ויקהל משה**.
 "ראו קרא ה' בשם **בצלאל**" (ל"ה ל')
 הדא הוא דכתיב: "**טוב שם משמן טוב ויום המות מיום הולדו**". (מדרש רבה) שם טוב אינו נובע מאמציו של האדם ליצור לעצמו תדמית זו. להיפך, **רק הצנוע במעשיו** והמסתיר את מידותיו ומעשיו הטובים זוכה בסופו של דבר ל**שם טוב**. זאת מדגישה התורה: ראו קרא ה' בשם בצלאל - צאו וראו, כה צנוע בצלאל ונחבא אל הכלים, עד אשר נאלץ, כביכול, הקב"ה בכבודו ובעצמו לקרוא לו בשם - **ואין לך שם טוב מזה**. (רבי ברוך מלאסק)
 "לא תבערו אש בכל משיבתיכם ביום השבת"
 רוב המחלוקות פורצות אצל היהודים בעיצומו של **יום השבת**, כאשר מתאספים כולם לבית הכנסת ומתחילים בחלוקת כיבודים ועליות. לפיכך, הזהירה תורה אזהרה יתירה: אש זו, אש המחלוקת, **אל לה לבוא ולהבעיר נפשותיהם של ישראל ביום השבת**. (עקידת יצחק)
 "וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתוין לה"
 "שבת שבתוין" - שתי שבתות: מנוחת הגוף מעבודה וממלאכה, ומנוחת הנפש מדאגות הפרנסה והכלכלה. (הכתב והקבלה)

"אלה פקודי המשיכן" (ל"ח כ"א)
 שנו רבותינו: אין עושין שְׂכָרָה על הציבור פחות משניים (אין ממנים גבאי יחיד, בכדי לנמנע לזות שפתיים). ומשה היאך נעשה **גזבר יחיד**? אלא, אף על פי שהיה משה נאמן על פי הגבורה ככתוב: בכל ביתי נאמן הוא, קורא לאחרים ומחשב על ידיהם. שנאמר: ביד איתמר בן אהרן הכהן. כל כך למה? שכשם שחייב אדם לצאת ידי שמיים, חייב הוא לצאת ידי הבריות. משום שנאמר: והייתם נקיים מה' ומישראל.
 "כל הזהב העשוי למלאכה בכל מלאכת הקדש"
 ידוע מאמר חז"ל: לא היה העולם ראוי להשתמש בזהב, ולמה נברא? בשביל המשכן (שמות רבה). דבר זה - דורש רבי מאיר מאוסטרובא - נרמז בפסוק זה: כל הזהב העשוי למלאכה - מלאכת החולין בזהב לא הותרה אלא משום שבכל מלאכת הקדוש השתמשו בו. (כלי חמדה)
 "עשיה ויום ללמודים וצפה ראשיהם וחשק איתם"
 כיוון שצפה הקב"ה בראשיהם - בראשי בני ישראל, אבות האומה אברהם, יצחק ויעקב, שהם מצופים זהב, **כולם בעלי מידות טובות ורחמים**, מיד חשק אותם - חשק בבניהם ולקח אותם לו לעם.
 "אלה הדברים אשר צוה ה' לעשות"
 הנושא הראשון של הפרשה היא "שבת" שהם פסוקים א-ג ויש לייט תיבות לא כולל המילה **השבת** כדי לרמז על לייט מלאכות ביום השבת. (שבת ע"ו) פירשו גם אלה-גימי 36 ו-**הדברים** מיעוט רבים זה שניים וההא בא להוסיף עוד אחד וביתד 39 מלאכות. המילה **לעשת** בלו ו' יוצא ל' ואותיות **תשע** ביחד לייט מלאכות. וחיסרון ה' מרמז על המלאכות **בששת** ימי החול והאיסור בשבת ודויק. (ב. בר דין הי"ו)

לכל משפחת **נסימי** היקרה. צוות העלון "אברהם יגל" משתתף בצערכם במות האב הצנוע משכים ומעריב לבתי כנסיות **עזרא נסימי** בן פרי ויצחק ז"ל שנפטר השבוע יט' אדר תשע"ב. נשג רפואת הנפש לכל המשפחה. הרופא לשבורי לב ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תדעו עוד צער.

העלון טעון גניזה במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. **הסירו מכשול מדרך עמי!** אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

בניך בשתי לילות זתים - חינוך

שלושה יסודות משמעותיים בחינוך :

- א. אוירה -** חשוב לגדל את הילד באקלים ובאווירה של יראת שמיים. המסגרת בה גדל ממנה גם יושפע.
 - ב. מעשים -** גם אם לא תמיד "מתחברים" ומבינים, יש למעשה הטוב ערך חשוב. הוא מחלחל לנפשו של הילד והופך לטבעו ולחלק מאישיותו.
 - ג. התמדה -** דווקא בעולמנו המודרני המנסה לגרות את סף הרגישות והסקרנות מידי שעה ישנה חשיבות יתירה לפינה "אפרורית" למעשים שאין בהם כל חידוש או שינוי, עוצמתם בתדירותם.
- חינוך להתמדה הוא בעל ערך חשוב למגוון מתחומי עתידו של הילד : בפרנסה, בזוגיות, בגידול ילדיו ועוד. (בדומה לכך מצינו ששיבח הקב"ה את אהרון על הדלקת המנורה שהיה מתמיד בה יום יום באותה התלהבות ראשונית).
- יה"ר שזכה לחנך עצמינו וילדינו לעשיית רצון הבורא יתברך ולבניין המקדש במהרה בימינו.**

פרשת פרה

א. בשבת זו, שבת פרשת פרה מוציאים שני ספרי תורה, וקוראים תטמא עד הערב. ולדעת הרבה פוסקים אף קריאת פרשת פרה היא מצות עשה מן התורה ואף על פי שיש חולקים על זה יש להחמיר כדעת האומרים שהיא מן התורה, ועל כן יקראו בספר התורה הכשר ביותר שבבית הכנסת, והשליח צבור והקהל יכוונו לצאת ידי חובה מן התורה.

ב. אחרי קריאת פרשת פרה מפטירים ביחזקאל לוי "בן אדם בית ישראל יושבים על אדמתם", שכתוב בה: "וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם"

ג. "פרשת פרה" עוסקת בטהרה מטומאת מת על ידי אפר פרה אדומה. בזמן בית המקדש הייתה קיימת חובה להטהר לפני הרגל ולכן קוראים פרשה זו, העוסקת בטהרה, כאשר מתקרב חג הפסח. במדבר סיני שרפו את הפרה האדומה סמוך לחודש ניסן, כדי להזות באפר הפרה על בני ישראל מיד לאחר הקמת המשכן, כדי שיהיו טהורים ויוכלו להקריב את קרבן הפסח. בקריאת פרשה זו כלולה כוונתנו להתפלל לה' שיטהר אותנו במהרה ונזכה לעבוד אותו בבית המקדש.

ברכה והצלחה ופרנסה טובה

למישה וברגלית כלזרי הי"ו
 שתרמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות השיעור של מרן **עובדיה יוסף שליט"א** לרפואתם והצלחתם לילדיהם ולנכדיהם ולכל משפחתם. שירו נחת ושלווה ואושר מכל יוצאי חלציהם. שיתגשמו משאלות ליבם לטובה. ולהבדיל לעיני **מרים** ללזרי בת ביבי ז"ל

רפואה שלימה

לטיובה בכורי
 בת דבורה מנב"ת הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושס"ה גידיה. שתחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות וטובות עם בעלה **ניסים** נ"י

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגל" משדר בלויין **בכל מוצאי שבת** את שיעורו של מרן הרה"ג **עובדיה יוסף שליט"א** בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה **20:30** השיעור יוקרן על גבי **מסך ענק** בע"ה תתקיים **סעודה רביעית**, בחסות "מאפיינת בית הלחם"

מרכה והצלחה

לניסים וטיובה ללזרי
 על הסיוע לזיכוי הרבים. שיוכו לפרנסה טובה, רפואה שלימה וברכה בכל משלח ידיהם. שיתגשמו כל משאלות ליבם לטובה. ולזרע קודש בר קיימא לדורון וקרן ללזרי הי"ו

רפואה שלימה

למרים (מירי)
 מבטחה בת פורן הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושס"ה גידיה. שתחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות וטובות עם בעלה **מירן**

מרכה והצלחה

לאור מוסאי בן ירדנה על הסיוע לזיכוי הרבים. רפואה שלימה וברכה בכל משלח ידיו. שיתגשמו כל משאלות ליבו לטובה. וברכה והצלחה להוריו שירו נחת מכל יוצאי חלציהם. ולרפואת רחל בת גיהרן

ברכה והצלחה ופרנסה טובה

לשימואל וביבי דוידי הי"ו
 שתרמו לסעודה הרביעית בלויין זכות השיעור של מרן **עובדיה יוסף שליט"א** לרפואתם והצלחתם לילדיהם ולכל משפחתם. שירו נחת ושלווה ואושר מכל יוצאי חלציהם. שיתגשמו משאלות ליבם לטובה. ולהבדיל לעיני **רחמים דוידי** בן דוד ז"ל

רפואה שלימה

לדני ואישרית
 שירגאוקר על הסיוע לזיכוי הרבים. שיוכו לפרנסה טובה, רפואה שלימה וברכה בכל משלח ידיהם. שיתגשמו כל משאלות ליבם לטובה.

רפואה שלימה

לע"נ הישר והצנוע
שמשו מוסאי ז"ל
 בן שבתאי ורחל שיחיו שנפטר כד' אדר א'

לע"נ החסיד והענו

רחמים דוידי ז"ל
 בן דוד ז"ל שנפטר כה' אדר

לע"נ הצנועה והענווה

שמחה אלביליה ז"ל
 בת סולטנה ז"ל השבוע פקידת שנתה.

לע"נ הצדיק והענו

שמואל ננ'אתי ז"ל
 בן זרובבל ושרה ז"ל שנפטר כד' אדר א'

בריאות והחלמה איתנה :

רחמים יצחק-פור בן מרים הי"ו ציון נאמן בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו מרדכי יעקובי בן ציפורה הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו יוסף חיים גאלי בן ג'מו הי"ו באבאי באבאי בן מורורי הי"ו מיכל בת מינה מנב"ת לכל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

לע"נ הצנועה והענווה

לע"נ מרדכי לארי ז"ל
 בן שלמה ושרה הי"ו נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.

לע"נ בנאי מוסאי

בן אברהם וזליכה ז"ל נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

לע"נ חסן בן אליהו וכריה ז"ל

שמואל מוסאי בן רבקה ודניאל ז"ל אליהו רחמני בן מסעודה ז"ל ניסים נסימי בן ביבי ז"ל שלום נביאן בן טוטי ז"ל עזרא נסימי בן פרי ויצחק ז"ל סעדה סויסה בת איזה ז"ל

לע"נ חסן בן אליהו וכריה ז"ל

סולטנה באבאי בת שמחה ז"ל מרים לאלזרי בת ביבי ז"ל שמחה בר-דיין בת עזיזה ז"ל רבקה יעקובי בת פרי ז"ל עטייה בן חנה חגיג' ז"ל דיאמנטה חגיג' בת רגילה ז"ל שרה נאמן בת מזל ז"ל

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הלכות ברכות על חטיפים:

שאלה: חטיפים מסוימים יש בהם קמח. מתי יש לברך עליהם מזונות ומתי שהכל? כגון: "פסק זמן" "כיף כיף" "גלידה עם עוגיות" וכדו'?

תשובה: כתב מרן השו"ע סימן ר"ח ס"ב: חמשת מיני דגן וכו' אפי' עירב עמהם דבש הרבה יותר מהם או מינים אחרים הרבה יותר מהם, מברך עליו בורא מיני מזונות ולבסוף על המחיה. אבל אם לא נתן הדגן בתבשיל אלא לדבוק ולהקפותו, בטל בתבשיל ע"כ. דהיינו דבר שהדגן בא לתת טעם בתבשיל או לשבוע ממנו, מברך מזונות. אבל אם בא רק לתמוך את המאכל או לדבוק, מברך שהכל.

א"כ ע"פ הכלל דלעיל נותר לנו לבדוק בחטיפים הנ"ל האם יש בהם קמח וא"כ האם הוא בא לדבוק או לתת טעם. וכן צריך שהדגן יהיה טעם ברור ונראה לעיניים וברכתו יהיה מזונות אבל אם לא מורגש טעם של דגן כלל ברכתו שהכל. כשמורגש טעם עמום וקשה לעמוד על גדרו של החטוף, לדוגמה: שאחוז הקמח ממש מועט, יש לברך שהכל, וטוב לפוטרו ע"י מאכל אחר שברכתו שהכל.

לסיכום:

כיף כיף: מזונות. משום שהדגן נותן טעם חשוב.

פרפקט: מזונות. כיון שטעם הדגן ניכר.

טוב טעם: מזונות. טעם הדגן ניכר.

כריות: מזונות. במדריך הכשרות מטעם בד"ץ העדה החרדית כתבו שיש כ-40% קמח ולכן ברכתו מזונות.

טעמי: שהכל. משום שהעיקר הוא טעם השוקולד. והפצפוצי האורז שבו לא ניכר.

שוקולד לבן עם עוגיות: מזונות. משום שהעוגיות הם כ-15% ונהנים מהשילוב וכיון שטעם הדגן ניכר יברך מזונות.

קליק מתחלק לכמה סוגים:

קליק כיבודים: שהכל. ויש שכתבו האדמה ונהרא נהרא ופשטיה.

קליק קורנפלקס: כני"ל.

קליק בסקויט: מזונות. כיון שהדגן ניכר ומורגש טעמו.

קליק בייגל: מזונות. כני"ל.

גלידה עם עוגיות: מזונות. העוגיות ניכרות ונמצאות בכמות לא מועטה ופשוט ששמו כדי לתת טעם חשוב בתערובת וגם הציבור קונה דוקא סוג זה בכדי ליהנות מהשילוב של המין דגן עם הגלידה לכן יש לברך מזונות ובזמן הברכה יקח חתיכה מהעוגיה ועליה יברך מזונות. וכן הדין בגלידה הנקרא "קרים עוגיות".

אגו: מזונות. טעם הדגן ניכר.

אגוזי: שהכל.

בננית: שהכל.

פסק זמן: עטיפה צהובה ואדומה: **שהכל**. והמברך מזונות לא הפסיד. כיון שטעם הדגן עמום ואורירי.

עטיפה כחולה: **מזונות**. כיון שטעם הדגן ניכר יותר מהשניים. לכן יש לבדוק כל מוצר וחטוף ממה נעשה ומה לברך עליו. דינים אלו אפשר לראות בהרחבה בספר הלכה ברורה חיי עמוד ת"ח. ברכה נאמנה עמוד רפ"ט, אנציקלופדיה לברכות הנהנין. וזאת הברכה עמוד 250.

הוקדש לעילוי נשמת הצנוע והישר
עזרא נסימי בן פרי ויצחק ז"ל

נכתב ע"י ר' עוזי נסימי הי"ו
מחבר ספר "מענה השולחן"
ניתן לשאול שאלות בהלכה בכולל "תפארת רחמים"
או בטלפון 050-7529102 בין השעות 9:30 - 17:00

"מכל מלמד" השכלתי..."

מלאכת המשכן זלשתה במשך 57 ימים !!!

"ותכל קל-עבדת, משכן אהל מועד; ויעשו, בני ישראל--ככל אשר צוה ה' את-משה, כן עשו" התחילו עם ישראל לאסוף חומרים למשכן באמצע תשרי וכילו כל המלאכה ביום כ"ה בכסלו, סכ"ה 69 ימים. החסר מהם שבתות וימי החג (סוכות), תקבל = 57 ימים.

ואם נשאל, הא כיצד יכולה להתבצע עבודה כזו מורכבת ומסובכת בכל כך מעט זמן? אומרים חז"ל: העבודה נעשתה מאליה, לכן כתוב "ותכל" ולא "ויכלו". כך גם במלאכת המקדש הראשון בימי שלמה, שם כתוב: "והבית בהבנותו" - "אשר בנהו" לא כתוב אלא: "בהבנותו" - שנבנה מאליו. כן נראה בבניית בית שלישי שירד מוכן מאת ה' יתברך. אמן.

18 פסגות נאמר בפרשה:

"כאשר ציהה ה' את משה" מדוע?

בירושלמי, בברכות, ובמדרש תנחומא שואל, מדוע כתוב י"ח פעמים: "כאשר ציהה ה' את משה"? ומשיב: "לפי שהרהרו ישראל אחרי משה בשעה שהיו מעמידין המשכן, ולא היה עומד. אמרו: שמא דבר קל אמר לו הקב"ה למשה לעשות לו במשכן, ומשה מעצמו הכניסו בכל הטורח הזה. לפיכך אמר הקב"ה: הואיל והרהרתם אחריו, הריני כותב שמי על כל דבר ודבר שאני ציויתי אותו. לכן כתיב: 'כאשר ציווה ה' את משה' בכל פעם ופעם. אמר הקב"ה: אם ביקש אדם להרהר אחרי משה, יהרהר אחרי, שאני אמרתי לו כל זאת".

ביום החודש הראשון באחד לחודש תקים

ג' פעמים כתיב בפרשה לשון הקמה: **תקים, הוקם, ויקם**. הם כנגד ג' בתי מקדש, שני בתי מקדש ראשונים שנבנו על ידי בשר ודם ונחרבו, נאמר בהם לשון **תקים ויקם**. ואילו ביהמ"ק השלישי שעתידי להבנות ע"י הקב"ה נאמר בו **הוקם** והכוונה **שיקום** מאליו ויהיה נצחי, אכ"ר.

רפואה אלטרנטיבית

קינואה

מפחיתה את תדירות המיגרנות, מורידה את שכוחות האסטמה בילדים ומסייעת לנשים. הקינואה, הנקראת גם "הזהב של האינקה", מלאה ביתרונות בריאותיים.

+ עשירה בחלבון: מבחינה כמותית כ-18% מהקלוריות שלה הן מחלבון.

+ מספקת חלבון איכותי ו"שלם": כיוון שהיא מכילה את כל חומצות האמינו החיוניות.

+ מכילה כמות גדולה יחסית של חומצת האמינו ליזין: שחיונית לגדילה ותיקון של רקמות.

+ מכילה הרבה מאוד מינרלים חשובים: מגנז, מגנזיום, ברזל, אבץ ונחושת.

+ מכילה בעיקר את הויטמינים ריבופלבין (ויטמין B2) וויטמין E.

+ מכילה סיבים תזונתיים.

" ואבותינו סיפרו לנו "

נשיאת הפכים

רפאל, שהתגורר במושב והיה סטודנט בטכניון, נסע באחת השבתות ברכבו בחיפה. הוא נכנס לאחת השכונות הדתיות. לפתע צץ מולו ילד קטן והוא לא הספיק לבלום את הרכב. הילד עף ונחת אחרי כמה מטרים...

רפאל חש הרגשה נוראה ולא ידע מה לחשוב. אולי אברח? לא, מה פתאום!! אני לא בן אדם שבורח מאחריות, אבל איך אוכל להישאר?

אנשים החלו להתקהל במקום. הוא כבר לא יכול היה לברוח אפילו אם רצה. מישעה התקשר לימון דוד. כעבור זמן קצר הגיע אמבולנס של טיפול נמרץ וחובש החל לטפל בילד שהיה שרוע על הכביש. בינתיים הורי הילד הגיעו למקום התאונה והייתה מהומה שלמה. רפאל עמד כל הזמן בצד. הוא היה בהלם גמור מכל מה שקורה. הילד פונה מיד לבית החולים רמב"ם כשצפירות האזעקה מפרות את שלוות השכונה השקטה. שוטר שהגיע למקום תיחקר את רפאל וזימן אותו לחקירה במשטרה. רפאל לא ידע מה לעשות בתום החקירה. הוא חש שהדבר החשוב ביותר הוא מה שלום הילד. חרדה שיקרה לילד הגרוע מכל מילאה את נפשו. הוא החליט לנסוע לבית החולים לראות מה מצבו של הילד. נמסר לו שהילד שוכב ביחידת טיפול נמרץ ונמצא במצב קשה. רפאל הגיע למקום. הוריו של הילד נראו המומים. בכל זאת רפאל ניגש לאב וביקש ממנו סליחה. האב, שהיה אדם דתי, לא היה מסוגל להחליף איתו מילה. הוא ניגש לאם וביקש: "אני הנהג. אני מקווה מאוד שבנך יבריא ומבקש מכם סליחה. תאמיני לי שלא יכולתי לעצור... אני מוכן לעשות כל מה שתגידי לי כדי שתסלחו לי!"

"אתה דרסת את הילד בשבת", אמרה האם הנרגשת, "אם ככה, אני מבקשת שתשמור שבת מכאן והלאה! זו הבקשה היחידה שלי". הבחור שמח לשמוע שהאם תהיה מוכנה לסלוח לו והתנאי שלה נראה לו קל למדי. הוא לא תאר לעצמו מה משמעות שמירת שבת וחשב שמדובר על כך שלא ינהג בעצמו בשבת. מה הבעיה, חשב לעצמו, החברים ינהגו בשבתות במקומי... "אני מקבל את בקשתך", אמר וביקש להיות מעודכן במצבו של הילד שנפגע.

לאחר זמן מה הילד התאושש מפציעתו ולאחר שהחלים חזר לביתו. רפאל שמע על כך ובא לבקרו. הוא פגש את האב שהיה במצב רוח מרומם והאיר לו פנים. האם שאלה אותו: "אתה זוכר את ההבטחה שלך?" "כן, בטח", אמר רפאל, "מאז התאונה אני לא נוסע בשבת!" "אבל האם אתה שומר שבת כהלכתך?", הוסיפה האם לשאול.

"מאז התאונה לא נהגתי אפילו פעם אחת!", התפאר, "אני נותן לחברים שלי לנהוג..."

האם חייכה והחלה להסביר לו ששמירת שבת דורשת קצת יותר מאשר לא לנהוג בשבת. רפאל החל להבין שמדובר במערכת שלמה של חוקים והתנהגות מיוחדת שהוא חייב ללמוד באופן יסודי ומקיף. היא הציעה לו בסיום ביקורו לפנות לרב המקומי כדי שידע איך לשמור שבת כהלכתה ובכלל שיקיר את עולם התורה.

הוא הגיע לרב המקומי. הרב שוחח עמו והציע לו בסופו של דבר שיסע לשיבה לחוזרים בתשובה כדי לראות מה זו שמירת שבת בפועל. רפאל נסע לשם לשבת. הוא חש תחושה של נינוחות מיוחדת, שלווה הרמונית, קסם בלתי ניתן להסבר. מעולם לא חש תחושות כאלה. כאשר יצא משם אמר לעצמו: זה המקום שלי! הוא החל ללמוד בישיבה ונכנס לעולם היהדות. אחרי זמן מה זכה להיפגש עם חוזרת בתשובה כמותו והם החליטו להינשא. בעת החתונה, בעיצומם של הריקודים, הרכיבו

אותו חבריו לשיבה על כתפיהם. ואז לפתע ראה רפאל בכניסה לאולם את הילד שדרס כשהוא עומד ליד הוריו. הילד נראה נרגש מאוד, ממש בכה.

החתן ביקש לעצור את הריקוד וירד מכתפי חבריו. הוא ניגש לילד, נישקו, נשא אותו על כתפיו וחזר למעגלי הריקודים לרקוד בשמחה כפולה ומכופלת.

אחד הרבנים שהכיר את הנפשות הפועלות אמר:

"אני לא יודע מי נושא את מי על הכתפיים, החתן את הילד או להפך - הילד את החתן!" (עודד מזרחי)

ר' יעקב המסכן בעל האוצר

הכל דיברו אודות מסכנותו של ר' יעקב, שאפילו המשנה במסכת אבות הדורשת: "פית במלח תאכל ומים במשורה תשתה" לא היתה מתקיימת בו.

ביתו של ר' יעקב היה חדרון דל ועלוב, קירותיו מטו לנפול ואף מיטתו הייתה היא אך מזרון דק שהניח בפנית החדר. זוהי הסיבה שכולם כינוהו "יעקב המסכן". ובעל האוצר? מדוע כינוהו כך? ודאי לא חשבתם ששכחנו...

ובכן ר' יעקב, ובוזה התפלאו כולם, היה יוצא תמיד לרחובות שחיך נסוך על פניו ויש המספרים שראוהו כל ימיו, אף בתוך ביתו שמח וטוב לב, גדולה הייתה שמחתו של ר' יעקב שכולם הקפידו לתאר.

תמהים היו כולם לפשר השמחה, וכששאלוהו ענה להם ר' יעקב: הרבה טוב נתן בורא עולם בעולמו ואיך אחרי ראות כל טוב זה אתעצב?! שתקו חבריות ולא יכלו לענותו דבר.

ביום אחד מן הימים התהלך לו ר' יעקב שקוע במחשבותיו במעשה הבריאה, כשלפתע הרגיש שרגלו נתקלת בדבר מה. משהו משכו להביט מהו הדבר שגרם לו הפסק הרהור נפלא כל כך וראה, כוס כסופה, הנמיך עצמו ר' יעקב, אחז את הכוס בידו והרגיש תחושה נפלאה...

באותו לילה חלם ר' יעקב חלום. בחלומו מתגלה אליו אביו ואומר לו: בני היקר מתנה נדירה השאיר רבונו של עולם בידיך. כוס זו מצרך נדיר היא, אם דמעות ניגרות לתוכה, הם הופכות לפנינים, פנינים יפות, בוהקות, יקרות מכל... התעורר ר' יעקב בשמחה ורצה לנסות ולראות האם...

אך דמעות לא ירדו לו כי איך תוכל שמחתו להפך לדמעות? בימים הבאים התהלך לו ר' יעקב יום יום בשיחה עם קונו וכך אמר: "רבונו של עולם מתנה נפלאה הענקת בידי, אני יודע רבונו של עולם שאוכל לשפר את מצבי ולא יקרא שמי עוד יעקב המסכן, אך סלח לי רבונו של עולם מתנת השמחה יקרה היא לי יותר..." פעמים רבות שכמט וניסה ר' יעקב לבכות בעל כורחו אל תוך הכוס, אך פתע אחז את עצמו. "יעקב, האם השתגעת לבכות ולהעציב לבך בגלל פנינה, מה שווה אותה פנינה? אל מול שמחת לבך בבוראך?!"

אנשי עירו הפריזו לתאר באותם ימים את התעצמותה הרבה של השמחה שראו בר' יעקב, פניו ברקו מאש השמחה. ואכן שמח ר' יעקב פי כמה על אשר ידע שלא בנקל ניתן להעציבו ואף לא במחיר עונו... התהלך לו ברחובות ובלבו תחושת עשירות... "אכן עשיר אני אמר ר' יעקב לכל, עשיר עד בלי די!" לילה אחד שב אביו של ר' יעקב להתגלות בחלומו וכך אמר לו: "בני היקר, על אשר שמרת את מצוות ה' אלוקיך ולא נטית לבך ימין ושמאל, בשמחה דבקת ואותה שמרת לך מכל... הנה זכית במתנה יקרה פי כמה. שמח תהיה לעולם בני! אשריך". משקץ ר' יעקב מחלומו, ריגושים עזים תקפוהו בכל גופו, ניגש אל הכוס הכסופה, אימצה בחוזקה אל ליבו ואז... קרה דבר נפלא. דמעות ניגרו על פניו של ר' יעקב, דמעות... של שמחה... אז לא שבו לכנותו עוד ר' יעקב המסכן... מעתה קראוהו כולם "ר' יעקב בעל האוצר".

אם יש ברשותכם סיפור מרגש בעל משמעות

הטומן בתוכו דברי מוסר, הנהגות או חוכמת חיים,

אנא העבירו למערכת העלון. טל': 054-9151601

או בדואר אלקטרוני: avi.musai@siemens.com